

ἀκούσιος (ἀντίθ. ἐκούσιος). Ἀκούσιος, involuntary, Δημόκριτος 240 οἱ ἐκούσιοι πόνοι τὴν τῶν ἀκουσίων ὑπομονὴν ἐλαφροτέραν παρασκευάζουσι.

ἄκρον 1. Ἀκραῖο σημεῖο, end point, Ἐμπεδοκλῆς 100.19 ἥθμοιο δυσηχέος ἄκρα **2.** Κορυφαῖο σημεῖο, peak, Ἐμπεδοκλῆς 3.8 σοφίης ἐπ' ἄκροισι θοάζειν.

ἄκρασίη. Ἀκράτεια/ἔλλειψη ἐγκράτειας, incontinence, Δημόκριτος 234.3 ἄκρασίη δὲ ... προδότηι τῆς ὑγείης ... γίνονται. Πρβλ. κρατεῖν.

ἄκρατος. Βλ. ἄκρητος.

ἄκρητος (συνών. ἄγνός). Ἀμιγῆς/καθαρός, unmixed/pure, Παρμενίδης 12.1 πυρὸς ἀκρήτοιο Ἐμπεδοκλῆς 35.15 ζωράτε τὰ πρὶν ἄκρητα 128.6-8 σμύρνης τ' ἀκρήτοιν... ταύρων δ' ἀκρήτοισι φόνους οὐ δεύετο βωμός. Πρβλ. κραῖσις, μίξις.

ἀκριβής. Ἀκριβής, exact, Ἡράκλειτος 101 a ὀφθαλμοὶ γὰρ τῶν ὧτων ἀκριβέστεροί μαρτυροί.

ἄκριτος. Ἀκριτος/αὐτὸς ποὺ δὲν ἔχει κρίση, incapable of judgement, Παρμενίδης 6.7 ἄκριτα φῦλα. Πρβλ. κρίνειν.

ἀκριτόχειρος. Αὐτὸς ποὺ ἔχει δυσδιάκριτα (ἀμέτρητα) χέρια, of indistinguishable (countless) hands, Ἐμπεδοκλῆς 60 εἰλίποδ' ἀκριτόχεира.

ἄκρος. Ἀκραῖος, furthest, Διογένης 6.12 σχίζεται δ' αὐτῶν ἄκρα ἑκατέρα. || **παρ' ἄκρην.** Στὸ ἀκραῖο σημεῖο, at the furthest point, Ἐμπεδοκλῆς 46 ἄρματος ὡς πέρι χνοίη ἐλίσσεται ἢ τε παρ' ἄκρην... (?)

ἀκτὴ (τύπ. ἀκτέα). Ἀκτέα/κουφοξυλιά, elder, Ἐμπεδοκλῆς 93 βύσσῳ δὲ γλαυκῆς κόκκος καταμίσγεται ἀκτῆς.

ἀκτινογραφία. Πραγματεία περὶ τῶν ἀκτίνων, treatise on rays, Δημόκριτος 15 b (τίτλ.) Ἀκτινογραφία.